

naar den ikke kommer med en aaben Udtalelse om, at man vil lægge Forsvarsjagen over i Folkets Hænder, og lade den afgjøre ved Vælgerne gennem de ordinære Statsfaktorer, bliver Forhandlingen allerede vanskelig. Men naar det saa gaar saaledes, som det er gaaet ved Landbefæstningen, og som det ogsaa i Virkeligheden er gaaet ved denne Søbefæstning, at man ved Siden heraf laver sine Forberedelser til det, man selv vil gjøre, og man ikke engang har den, om jeg saa maa sige, offentlige Blufærdighed, at man afventer Afstemningen, men, medens Thinget sidder her, laver sine Tegninger, træffer sine Dispositioner og binder sine Hænder til det, man selv vil gjøre, bortliciterer Jordarbejderne og den Slags Ting, saa siger jeg, at man er kommen saa langt ud, at Forhandling i Virkeligheden bliver en Umulighed. Naar Stillingen er den, forekommer det mig — og jeg tror, at jeg deri er i meget god Overensstemmelse med Befolkningen — at saa bør den Slags Ting afvises. Jeg vil nu for Resten tillige tilføie det, at endnu en Bevæggrund for mig til at stemme imod det Forslag er den, at jeg ikke under nogen Omstændighed vil gaa med til Kjøbenhavns Søbefæstning. Der er i den Sag fuldkommen Enighed mellem mig og mine Vælgere om, at det ikke er ad den Vej, ja, at det overhovedet ikke er ad militær Vej, at der kan ydes noget Forsvar for Danmark. Og jeg mener tillige, at under de nuværende Forhold kan man akkurat lige saa godt nedlægge sin Protest allerede nu imod den Fremgangsmaade, som ganske vist venter os, som ganske vist vil blive dette Thing budt, og det ovenikjøbet, efter at Spørgsmaalet har været til Valg. Og dette turde jeg ganske rolig lade være afhængigt af en Folkeafstemning; jeg er fuldkommen overbevist om, at der ved en Folkeafstemning vilde blive et overveiende Flertal imod Kjøbenhavns Søbefæstning. Ja, jeg er endog overbevist om, at hvis man fandt en Form, hvorunder man kunde spørge, hvorvidt der her i Landet er en Villie til at forsvare Danmark ad militær Vej, vilde der kun blive et lille Mindretal for at faae Landet forsvaret ad den Vej. Men naar det er Tilfældet, finder jeg, at man lige saa vel kan nedlægge den Indsigelse, som dette Thing

kan gjøre, først som sidst, og jeg forstaar ikke den Ide, at det skulde være et Brud med Forhandlingspolitiken, at man forkaster et Lovforslag, om hvilket man føler sig overbevist om, at det hverken kan gennemføres i den Skikkelse, hvori det foreligger eller overhovedet kan gennemføres, medmindre det faar et ganske andet Indhold, en ganske anden Titel og kommer til at omhandle noget ganske Andet. Det forekommer mig, at naar det er Tilfældet, kan man særdeles vel forkaste et Lovforslag, uden derved at bryde med Forhandlingspolitiken. Thi det forekommer mig dog at være en ret mærkelig Forhandlingspolitik, at ethvert Lovforslag skulde have Krav paa en Gjenneførelse gennem alle Stadier og moden Overveielse fra alle Sider. Disse Bemærkninger vilde jeg i al Korthed sige til Motivering af, at jeg stemmer imod dette Forslags Overgang til anden Behandling.

Formanden (Høgsbro): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pिंगel) Ordet.

Pिंगel: Min ærede Nabo her synes mig alligevel at misforstaa Situationen noget; der er jo ikke Tale om den formelle Ret til at forkaste dette Forslag, den indrømme vi, men Spørgsmaalet er, om det virkelig er i Overensstemmelse med Forhandlingspolitiken, naar Flertallet har taget en Beslutning, og naar Flertallets prøvede Ordførere er gaaet i Slden derfor her i Thinget, saa pludselig paa saa ringe en Ting, som dette dog i Virkeligheden er, at gjøre dette store Numer ud deraf. Jeg tror ikke, det er rigtigt, jeg tror ikke, at den Tordentale, som min ærede Sidemand holdt i dette Dieblis, rokker noget ved dette, jeg her har sagt. Jeg vil imidlertid ogsaa gjerne under denne korte Bemærknings Form vende mig mod det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). Det forekommer mig nemlig, at ogsaa han misforstaa Situationen noget, idet han, syntes det mig, bebrejder mig, at jeg følger det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det er ikke Tilfældet, jeg følger det ærede Medlem fra Veire (Holstein), han følger jeg bestandig, følger ham konsekvent, saalænge som det paa nogen Maade